

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce **TOLLM INVEST a.s.**,
se sídlem Wenzigova 1858/13, 120 00 Praha 2
zastoupeného Ing. Františkem Mejtou, daňovým poradcem
se sídlem Národní svobody 33/7, 397 01 Písek

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. 27177/19/5100-41457-712276

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. 27177/19/5100-41457-712276, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 21.600,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný shledal nedůvodným odvolání žalobce podané proti platebnímu výměru na pokutu za opožděné tvrzení daně – tj. pozdní podání daňového přiznání na daň z přidané hodnoty za měsíc září roku 2018 ve výši 486,- Kč.
2. Žalobou napadené rozhodnutí bylo v rámci přezkumného řízení zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 4. 2021, č.j. 15760/21/5100-41455-712932 a to z důvodu novelizace ust. § 250 odst. 3 daňového řádu s účinností od 1. 1. 2021, dle které se pokuta nepředepíše a daňovému subjektu nevzniká povinnost ji uhradit, dosáhne-li její výše částku menší než 1.000,- Kč. Žalobce k dotazu soudu sdělil, že se necítí být uspokojen ve smyslu ust. § 62 odst. 3 s.ř.s.
3. Žaloba byla usnesením zdejšího soudu ze dne 25. 5. 2021, č.j. 8 Af 37/2019-37 odmítnuta jako nepřijatelná z důvodu, že dle soudu směřovala pouze do odůvodnění rozhodnutí.
4. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2021, č.j. 2 Afs 136/2021-30, bylo usnesení městského soudu ze dne 25. 5. 2021 zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení a to z důvodu, že se soud měl zabývat věcí meritorně, jelikož pro odmítnutí věci, ani pro zastavení řízení nebyly splněné podmínky.
5. Městský soud v Praze se proto bude věcí zabývat meritorně.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného-

6. V první žalobní námitce žalobce poukazuje na skutečnost, že žádný právní předpis České republiky nestanoví náležitosti formátu a struktury (formulářového) elektronického daňového podání ve smyslu ustanovení § 101a odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“). Správce daně náležitosti formátu a struktury nezveřejnil a náležitosti formátu a struktury nejsou uvedeny ani v žalovaném zmiňovaném pokynu Generálního finančního ředitelství GFŘ-D-24, č. j. 156035/15/7100-40123-050030. Tam je uveden pouze odkaz na webovou stránku daňového portálu, na které byly odkazy na jiné webové stránky. Ačkoli byl pokyn D24 vydán 16. 12. 2015, na stránkách daňového portálu jsou opakovaně prováděny neautorizované změny. Mimo jiné tak stávající verze elektronického tiskopisu DPHDP3 ze dne 5. 12. 2018 není přílehlavá k podání daňového přiznání na daň z přidané hodnoty za září 2018, přičemž tehdy platnou verzi již dohledat nelze. Žalobce má za to, že popsany postup finančních orgánů nemůže založit uložení právní povinnosti daňovým subjektům, viz podněty zmíněné v nálezu Ústavního soudu ČR č. 40/2017 Sb., ze dne 6. prosince 2016, sp. zn. Pl. ÚS 32/15, k zákonné konkretizaci údajů („předepsané údaje potřebné pro správu daně“), které je daňový subjekt povinen při formulářovém podání uvádět, včetně toho, zda má povinnost, pokud uvede svůj jednoznačný identifikační znak – IČO/DIČ, i tak deklarovat, že je právnickou osobou.
7. Druhou žalobní námitkou je nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný ignoroval, že je to právě on, kdo prokazuje skutečnosti rozhodné pro uplatnění následku za porušení povinnosti při správě daní (ustanovení § 92 odst. 5 písm. e) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád). V odůvodnění je sice uvedeno, že žalobce 25. 10. 2018 učinil podání, které

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ovšem dle tvrzení správních orgánů bylo vadné, žádné dokazování stran vad tohoto tvrzení ale nebylo prováděno, tedy žádná vada nebyla řádně prokázána. Žalobce připustil, že v odeslaném souboru (viz příloha) dle XSD schématu u „VetaP“ došlo k nesprávné volbě znaku „F“, tato skutečnost však dle jejího názoru není, z několika důvodů, porušením formátu či struktury podání. Především proto, že hodnota „F“ je jednou ze dvou (přípustných) hodnot. Není to tedy nějaká neznámá hodnota jako např. „Q“. Dále je třeba zohlednit, že ono „vadné“ podání lze ovšem bez nějakých obtíží přímo na stránce DAŇOVÉHO PORTÁLU zobrazit, jak žalobce doložil přílohou, a dostaneme perfektní podání s tím, že k výmazu ostatních identifikačních údajů na místech pro právnickou osobu došlo samovolně následným klikem na hodnotu F. Žalobce má za to, že žalovaný ve své podstatě nic nepřezkoumával.

8. Třetí žalobní námitkou je nezákonnost rozhodnutí. Podle žalobce je pokaždé nutno zkoumat, k jakému porušení povinnosti došlo, resp. zda uložení takové povinnosti je (společensky, právně) důvodné a zda je jednoznačně odvoditelná a odůvodnitelná vazba mezi příčinou (porušení povinnosti) a následkem (zde neúčinnost podání). Pokud správce daně zveřejní náležitosti formátu a struktury elektronického daňového podání a tím stanoví jisté podmínky, pak musí být připraven na přezkoumání závěrů, které spojuje s jejich nedodržením, jinou (na něm nezávislou) autoritou. Je to zprostředkovaně správce daně, který ponejprv určuje intenzitu porušení a případné dopady shledaného porušení do sféry daňového subjektu. Za stávajícího stavu jsou vady elektronického daňového podání „úředně“ členěny do tří skupin (viz daňový portál – protokol chyb). i) „Kritická chyba“. ii) „Propustná chyba závažná“ iii) „Propustná chyba“. Žalobce je toho závěru, že jeho chyba by mohla být klasifikována nejvýše jako „Propustná chyba závažná“, neboť – 1) správce daně obdržel podání z datové schránky žalobce, 2) za správné (a správcem daně předpokládané) zdaňovací období, 3) na správném (elektronickém) tiskopise, 4) na kterém byl žalobce jednoznačně identifikován svým DIČ. Pokud by podání přijímal člověk, nikoli stroj nastavený pro obdobný konfliktní stav na režim 1/0, nutně by shledanou kolizi posoudil jako zřejmý překlik (chybu psaní), která by ani nestála za zmínku.
9. Žalobce dále uvedl, že má za to, že z ustanovení § 101a odst. 3 ZDPH neplyne, že automaticky (ve smyslu nikým a ničím nepřezkoumatelně) bude za *ex lege* neúčinné shledáno, a to bez dalšího, každé elektronické podání, u kterého došlo k odchylce od správného/předpokládaného obsahu či hodnoty. Je opravdu Propustnou chybou závažnou, nevyplnění hlavní ekonomické činnosti? Žalobce se ptá: Kdo nebo co stanoví, co je ještě „Propustná chyba závažná“ a co již „Kritická chyba“? Příkladem mezi kritické chyby, tedy chyby, při jejichž shledání správcem daně bude elektronická podání posouzeno jako neúčinné, patří třeba neuvedení e-mailové adresy, nebo nevyplnění jména oprávněné osoby, i když je taková skutečnost bez pochyb doložena jinak. Proto nedojde-li k přijetí bezvadného podání – má nastoupit správní tj. komplexní, lidské uvážení, zda závěr o neúčinnosti podání je důvodný či možná nikoli. Žalovaný v souzeném případě nic takového neučinil a schoval se za rozhodnutí nějakého přednastaveného automatu. Žalobce se proto ztotožňuje s názorem Ústavního soudu, že každé rozhodnutí musí být nejen zákonné, ale především spravedlivé.
10. Žalovaný s námitkami žalobce z níže uvedených důvodů nesouhlasil a dále uvedl, že skutkový stav a právní posouzení jsou podrobně rozvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakožto i v celém předloženém spisovém materiálu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

11. Pokud se týká první námitky žalobce, žalovaný uvedl, že ust. § 101 odst. 3 ZDPH, tudíž správce daně výslovně zmocňuje k tomu, aby zveřejnil formát a strukturu datové zprávy mimo jiné pro účely přiznání k dani z přidané hodnoty. V souladu s tímto zákonným zmocněním GFŘ stanovilo formát podání Pokynem GFŘ-D-24, který ve vztahu k struktuře odkazuje na XSD schémata http://adisepo.mfcr.cz/adistc/adis/idpr_pub/epo2_info/popis_struktury_seznam.faces. Obdobně byl formát a struktura před účinností Pokynu GFŘ-D-24 stanoven Pokynem D-349, který rovněž ve vztahu k struktuře podání odkazoval na XSD schémata zveřejněná na internetových stránkách. Otázkou, zda výše uvedený způsob stanovení a zveřejnění formátu a struktury podání Pokynem D-349 byl v souladu s ústavním pořádkem České republiky, se přitom nadepsaný soud již zabýval v rozsudku ze dne 19. 6. 2018, č. j. 5 A 20/2016 – 78, kde zcela jednoznačně konstatoval, že daný způsob stanovení struktury a formátu podání není v rozporu s Ústavou ani obecněji ústavním pořádkem České republiky (viz čl. III odst. 1 citovaného rozsudku). Závěry z daného rozsudku lze dle žalovaného analogicky aplikovat i na nyní posuzovaný případ. Odkaz žalobce na náleží Ústavního soudu ze dne 6. 12. 2016 je nepřiléhavý, neboť v něm byla řešena odlišná otázka, a to mimo jiné způsob stanovení předepsaných údajů potřebných pro správu daně, které může správce daně po daňovém subjektu požadovat v rámci kontrolního hlášení.
12. Žalovaný dále uvedl, že struktura daňového přiznání k dani z přidané hodnoty, pokud jde o větu P a konkrétně položky „dic“ a „typ_ds“, je upravena shodně již od verze 1.02.10 ze dne 18. 5. 2015, tedy i ve verzi 1.02.12 ze dne 27. 6. 2017, která byla účinná pro nyní posuzované zdaňovací období září roku 2018, a která je v tomto ohledu shodná i s aktuálně zveřejněnou verzí 1.02.13 ze dne 5. 12. 2018. Předmětná námitka žalobce tak není důvodná.
13. Správce daně a žalovaný v daňovém řízení v souladu s ust. § 92 odst. 5 písm. e) daňového řádu prokázali naplnění zákonných podmínek pro uložení pokuty za opožděné tvrzení daně dle ust. § 250 daňového řádu, když bylo prokázáno, že žalobce daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září roku 2018 účinně podal až dne 27. 11. 2018, tj. 33 dnů po stanovené lhůtě pro podání tohoto daňového přiznání, která podle ust. § 136 odst. 4 daňového řádu uplynula dne 25. 10. 2018, resp. 26 dnů prodlení následujících po 5 pracovních dnech od uplynutí stanovené lhůty. Žalovaný v bodu [15] napadeného rozhodnutí podrobně popsal vadu struktury podání žalobce ze dne 25. 10. 2018, v důsledku které se předmětné podání žalobce stalo v souladu s ust. § 101a odst. 4 ZDPH přímo ze zákona neúčinným. Žalovaný tudíž nebyl povinen provádět další dokazování, když skutkový stav byl nezpochybnitelně zjištěn. V souvislosti s tím žalovaný podotýká, že žalobce samotnou existenci vady svého podání ze dne 25. 10. 2018 ostatně ani v žalobě nerozporuje, když pouze polemizuje nad tím, zda daná vada představovala vadu struktury podání.
14. Dále žalovaný uvedl, že pokud podání není učiněno ve struktuře zveřejněné správcem daně, stává se toto podání dle ust. § 101a odst. 4 ZDPH automaticky ze zákona neúčinným bez ohledu na intenzitu vady struktury podání. Daňovým orgánům proto nepřísluší se danou otázkou intenzity porušení povinnosti činit podání ve struktuře zveřejněné správcem daně dále zabývat, když tato otázka je z hlediska aplikace ust. § 101a odst. 4 ZDPH zcela irrelevantní. Pro úplnost žalovaný k argumentaci žalobce týkající se klasifikace vad podání dle aplikace EPO (elektronická podání pro finanční správu) uvádí, že v případě vady struktury podání žalobce ze dne 25. 10. 2018 se jednalo o vadu klasifikovanou aplikací EPO jako kritická chyba znemožňující podání souboru (viz e-mailová komunikace ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

11. 12. 2018, založená v předkládaném správním spisu), což si žalobce mohl sám ověřit nahráním předmětného souboru do aplikace EPO na internetové adrese: https://adisepo.mfcr.cz/adistc/adis/idpr_epo/epo2/uvod/nacteni_souboru.faces.

15. Žalovaný po rozhodnutí NSS v této věci doplnil, že žalobce se žalobou domáhá toliko zrušení napadeného rozhodnutí, nikoliv i zrušení samotného platebního výměru, přičemž rozhodnutím o uspokojení by tak nejenže došlo k situaci, kdy by bylo napadené rozhodnutí změněno ve prospěch žalobce, ale byl by i přímo zrušen platební výměr, kterým byla žalobci uložena pokuta dle § 250 odst. 3 daňového řádu. Byť by tedy rozhodnutím o uspokojení došlo k situaci pro žalobce výhodnější, než jaké se domáhá samotnou žalobou, žalobce se i přesto necítil být uspokojen s konstatováním, že: „*důvodů je více a mimo jiné i pro (nedůvodné, byť zákonné) zkrácení náhrady na soudním poplatku, což odmítá*“. Z ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s. však vyplývá, že bylo-li by řízení zastaveno pro uspokojení žalobce, má žalobce proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Pokud by tedy žalobce akceptoval smírné řešení navržené žalovaným, nejenže by dospěl k situaci výhodnější, než jaké se domáhá žalobou, ale dokonce by i měl nárok na náhradu nákladů řízení. Jednání žalobce se tak nejenže jeví být zcela bezpředmětné, ale zároveň i zcela účelové, neboť se nelze ubránit pocitu, že jediný cíl, který žalobce sleduje, je umělé protahování řízení a navyšování jeho nákladů. Nutno pak zdůraznit, že takto uměle navyšované náklady řízení nelze považovat za důvodně vynaložené ve smyslu § 60 odst. 1 s.ř.s., a naopak je na místě zvážit, zda postupem žalobce nedochází ke zneužití práva.

III.

Posouzení žaloby

16. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný na výzvu soudu podle § 51 s. ř. s. nijak nereagovali, má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasili.
17. Žaloba je důvodná.
18. Městský soud konstatuje, že jádrem sporu mezi žalobcem a žalovaným v posuzované věci je otázka, zda přiznání k DPH, tak jak bylo žalobcem podáno dne 25. 10. 2018, porušilo strukturu zveřejněnou správcem daně a stalo se tím ze zákona neúčinným, nebo zda bylo podáno s vadami vyžadujícími postup dle ust. § 74 odst. 1 daňového řádu, tj. zaslání výzvy k doplnění podání. Jinými slovy spor je o to, zda se jedná o vadu struktury nebo vadu podání.
19. V žalobou napadeném rozhodnutí je vada podání v bodu 15 popsána následovně: „*Pokud se týká podání ze dne 25. 10. 2018, toto nebylo podáno ve správné struktuře, která je v souladu s ust. § 101a odst. 4 ZDPH povinná pro podání dle ust. § 101a odst. 1 ZDPH, mezi které patří i řádné daňové přiznání. Formát a strukturu řádného daňového tvrzení upravuje Pokyn GFŘ-D-24, přičemž ve vztahu k struktuře odkazuje na internetové stránky Daňového portálu http://adisepo.mfcr.cz/adistc/adis/idpr_pub/epo2_info/popis_struktury_seznam.faces, kde je mimo jiné definována a zveřejněna struktura daňového přiznání k dani z přidané hodnoty ve smyslu příslušného XSD schématu. Dle daného XSD schématu musí daňové přiznání k dani z přidané hodnoty obsahovat mimo jiné větu P (informace o subjektu), kde jsou jako*

jedny z povinných položek uvedeny položky „dic“ (DIČ) a „typ_ds“ (typ daňového subjektu). Odvolatel v rámci podání ze dne 25. 10. 2018 v položce „typ_ds“ uvedl hodnotu F (fyzická osoba), zatímco v položce „dic“ byla vyplněna alfanumerická hodnota DIČ odvolatele jakožto právnické osoby. Tato kombinace pak způsobila chybu struktury podání, v důsledku které se podání ze dne 25. 10. 2018 stalo dle ust. § 101a odst. 4 ZDPH ze zákona neúčinným.“ (pozn. podtržení provedl soud)

20. Soud při svých úvahách vycházel z následující právní úpravy:
21. Dle ust. § 74 odst. 1 daňového řádu *má-li podání vady, pro které není způsobilé k projednání, nebo vady, pro které nemůže mít předpokládané účinky pro správu daní, vyzve správce daně toho, kdo podání učinil, aby označené vady odstranil podle jeho pokynu a ve lhůtě, kterou stanoví.*
22. Dle odst. 2 daňového řádu *výzva obsahuje poučení o následcích spojených s neodstraněním označených vad.*
23. Dle odst. 3 daňového řádu *budou-li vady podání odstraněny ve stanovené lhůtě, hledí se na podání, jako by bylo učiněno řádně a včas. Nebudou-li vady podání odstraněny, stává se podání uplynutím stanovené lhůty neúčinným, o čemž pořídí správce daně úřední záznam a vyrozumí podatele; vyrozumění není třeba v případě, že podatel na výzvu k odstranění vad neučinil vůči správci daně žádný úkon.*
24. Dle odst. § 101a odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2014 Sb. o dani z přidané hodnoty (dále též „ZDPH“), *plátce je povinen podat elektronicky daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání.*
25. Dle odst. § 101a odst. 3 ZDPH, *podání uvedená v odstavcích 1 a 2 lze učinit elektronicky pouze datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně.*
26. Dle odst. § 101a odst. 4 ZDPH, *podání uvedené v odstavci 1 nebo 2, u kterého je povinnost učinit jej elektronicky a které není učiněno datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu nebo struktuře zveřejněné správcem daně, je neúčinné.*
27. Úkolem soudu tedy bylo posoudit, zda nesprávné uvedení hodnoty „F“ místo správné hodnoty „P“ v položce „typ DS“ a následné uvedení DIČ žalobce způsobilo chybu struktury, resp. zda lze tuto vadu hodnotit jako porušení povinnosti podat daňové přiznání *ve struktuře zveřejněné správcem daně.*
28. Žalobce předně namítá, že žádný právní předpis České republiky ani žalovaným zmiňovaný Pokyn GFŘ-D-24, nestanoví náležitosti formátu a struktury (formulářového) elektronického daňového podání ve smyslu ustanovení § 101a odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.
29. Soud k tomu uvádí, že ZDPH skutečně nikde nedefinuje, co se myslí slovem „formát“ a slovem „struktura“.
30. V důvodové zprávě k zákonu č. 113/2016 Sb., změna zákonů v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb, který zavedl nové znění ust. § 101a, se kromě jiného uvádí (pozn. zvýraznění provedl soud):

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

31. „Pro stejný okruh podání se současně navrhuje opatření směřující k efektivnější interakci mezi osobou, která podání činí (podatelem), a orgánem veřejné moci (správce daně), který je jeho příjemcem.

Mezi základní priority vlády patří efektivní využití informačních a komunikačních technologií ve veřejné správě a přijetí opatření nezbytných ke zlepšení efektivity výběru daní za účelem zamezení zneužívání a obcházení daňových předpisů. Jedním ze základních předpokladů pro dosažení tohoto záměru je zajištění efektivního způsobu, kterým správce daně získává údaje z podání jednotlivých daňových subjektů a takto získané údaje následně zpracovává a analyzuje. Nejde však primárně o veškerá podání, která jsou vůči správci daně činěna. Cílovou skupinou jsou tzv. formulářová podání (zejména daňová přiznání a hlášení), tj. zpravidla periodicky se opakující podání obsahující soubor údajů uspořádaných v určité pevně stanovené struktuře.

Nejdůležitější podmnožinu formulářových podání, u kterých je jejich efektivní zpracování esenciálním požadavkem, tvoří formulářová podání podle zákona o dani z přidané hodnoty. Důvodem je jednak vysoká kvantita (daná vysokým počtem plátců daně z přidané hodnoty) a zároveň krátká periodičita těchto podání (většinou na měsíční bázi), jakož i poměrně velká kvantita zasílaných dat v jednom podání. Mezi tato podání lze zařadit: (i) daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, (ii) kontrolní hlášení, souhrnné hlášení a jiná hlášení, (iii) přihlášku k registraci a oznámení o změně registračních údajů, a to včetně případných příloh, které jsou součástí těchto podání.

K tomu, aby mohlo být dosaženo požadované efektivity při zpracování formulářových podání, je nutné, aby správce daně tato podání obdržel ve formě, která takovéto účinné zpracování umožňuje. V tomto ohledu nestačí pouhé naplnění toho, že podání je učiněno elektronicky (tj. datovou zprávou), neboť samotná elektronická forma nezaručuje, že daná datová zpráva bude zpracovatelná automatizovaným způsobem umožňujícím nasazení kontrolních mechanismů a úsporu v podobě nižší administrativní zátěže. Je tedy nezbytné, aby dané podání bylo učiněno nejen v určitém formátu a v určité struktuře (což je požadavek, který stanoví již současná právní úprava), ale též vhodným způsobem.

Způsobem, kterým je podání činěno, je nutné rozumět metodu zvolenou k odeslání datové zprávy k jeho příjemci (správci daně). V případě formulářových podání podle zákona o dani z přidané hodnoty jsou v současné době tyto způsoby normovány obecnou úpravou daňového řádu (§ 71). Je tak připuštěno (i) odeslání datové zprávy na elektronickou podatelnu správce daně, což je adresa daňového portálu finanční správy (www.daneelektronicky.cz). Dále je možné k odeslání datové zprávy využít (ii) datovou schránku.

Zatímco při zasílání formulářového podání přes daňový portál finanční správy je technicky vyloučeno podat toto podání v nesprávném formátu či struktuře, u datových schránek takováto bariéra není, což odpovídá jejich charakteru jakožto maximálně univerzálního nástroje pro zasílání datových zpráv. Důsledkem toho je, že prostřednictvím datové schránky lze správci daně fakticky podat formulářové podání, které nerespektuje stanovený formát nebo strukturu. Takovéto podání je pak v souladu s § 74 daňového řádu označeno za vadné a podatel je vyzván k odstranění vad. Pokud tyto vady odstraní, hledí se na podání, jako by bylo učiněno řádně a včas (přestože fakticky tomu tak není). Neodstranění vad pak znamená neúčinnost podání. U formulářových podání podle zákona o dani z přidané hodnoty (zejména pak u kontrolních hlášení) je takovýto stav neefektivní a nežádoucí, neboť po uplynutí lhůty pro podání není na jisto dáno, kdo podal a kdo nikoli. Není tak možné provádět okamžité zpracování získaných informací z hlediska jejich vzájemných vazeb.

...

Riziko případné neúčinnosti podání se v praxi bude týkat pouze těch, kteří nevyužijí daňový portál finanční správy. Při podání přes tento portál není možné učinit podání v nesprávném formátu a struktuře. Navíc je podatel upozorněn na existenci dalších chyb, které sice nebrání odeslání podání, nicméně signalizují, že podání v dané podobě nebude ze strany správce daně shledáno perfektním. Podatel tak může základní chyby podání opravit již v rámci procesu podávání a tyto chyby nemusí být následně předmětem výzvy správce daně.

Daňový portál finanční správy v sobě kumuluje dvě funkcionality: (i) vytvoření podání ve správném formátu a struktuře (při zachování možnosti vytvořit datovou zprávu v externím programu s možností následného nahrání na tento portál, kde je podání zfinalizováno) (ii) odeslání podání se zvoleným způsobem autentizace. Uživatelé tohoto portálu mají vedle využití obou funkcí možnost využít pouze první z nich, přičemž odeslání a autentizaci si zajistí prostřednictvím své datové schránky. Výhodou tohoto postupu je garance dodržení předepsaného formátu a struktury a eliminace rizika neúčinnosti podání.

Nelegislativním řešením zajišťujícím efektivnější interakci mezi podatelem formulářového podání a finanční správou je účinná motivace k používání daňového portálu finanční správy. V tomto ohledu se předpokládá další zlepšování tohoto nástroje tak, aby byl maximálně uživatelsky přívětivý.

...

K odstavci 4

...

Neúčinnost podání není novým institutem. Obecná úprava daňového řádu tento institut využívá v souvislosti s absencí dodatečné autentizace (srov. § 71 odst. 3), nebo jako důsledek neodstranění vad podání (srov. § 74 odst. 3). Na dané podání se de iure hledí, jako by vůbec nebylo učiněno. Nemůže tak vyvolat žádné právní důsledky. Informace, které takto správce daně fakticky získá, mohou být využity jako poznatky získané v rámci vyhledávací činnosti.

Pokud správci daně do datové schránky dojde elektronické formulářové podání v nesprávném formátu nebo struktuře, může v souladu se zásadou vstřícnosti (srov. § 6 odst. 4 daňového řádu) neformálním způsobem informovat domnělého podatele o tom, že úkon, který učinil je neúčinný. Myslitelné je to zejména tam, kde je možné na tento nedostatek upozornit automatizovaným způsobem. Právní význam takového vyrozumění je však ryze informativní a nevyvolává žádné právní důsledky, neboť neúčinnost podání nastává ze zákona (ex lege).“

32. V Pokynu GFŘ-D-24 č.j.: 156035/15/7100-40123-050030 (dále jen „Pokyn“), kterým se stanovuje formát a struktura datové zprávy, je uvedené, že podání vůči orgánům Finanční správy ČR činěna datovou zprávou, musí být učiněna **ve formátu XML a ve struktuře odpovídající příslušnému XSD schématu definovanému a zveřejněnému na adrese: http://adisepo.mfcr.cz/adistc/adis/idpr_pub/epo2_info/popis_struktury_seznam.faces**. K vytvoření souboru v předepsaném formátu a struktuře lze využít aplikace Daňového portálu – elektronické služby Finanční správy ČR (tzv. EPO) na adrese: www.daneelektronicky.cz. Aplikace umožňuje vytvořit a odeslat soubor v předepsaném formátu a struktuře správci daně přímo prostřednictvím této aplikace, případně jej vytvořit a uložit pro následné odeslání správci daně datovou schránkou. Součástí aplikace je i aplikační rozhraní, které může být používáno výrobcí aplikačního vybavení (např. účetní či daňový software) k přímému zpracování a odeslání písemnosti z aplikace. Popis je

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zveřejněn na adrese:
http://adisepo.mfcr.cz/adistc/adis/idpr_pub/epo2_info/PodatelnaEPO.pdf

33. Ze shora uvedeného tedy plyne, že daňové přiznání lze podat buď prostřednictvím daňového portálu s tím, že takový postup v podstatě vylučuje podání v nesprávné struktuře, nebo pomocí aplikačního vybavení např. daňový software Pohoda, které použije aplikační rozhraní k tomu určené s tím, že struktura, kterou musí toto aplikační vybavení použít, je popsána v popisu struktury zveřejněném na shora uvedené adrese.
34. Žalobce má tedy pravdu, že popis ani obsah struktury nejsou stanovené ani zákonem ani Pokynem ale jiným dokumentem zveřejněným na stránkách Daňového portálu. Soud má nicméně za to, že GFŘ má zákonné zmocnění k vydání takových dokumentů a Finanční správu opravňuje takto uložit právní povinnosti daňovým subjektům a shledává tento postup zákonným a ústavním (v dalším viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu v jeho rozsudku ze dne 3. 1. 2018, č. j. 2 Afs 25/2015-38, nebo rozsudek zdejšího soudu ze dne 19. 6. 2018, č. j. 5 A 20/2016-78, nebo rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 10. 2020, č.j. 77 Af 17/2020 – 66, a Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 10. 2020, č.j. 51 A 40/2020-20). Co se týče odkazu žalobce na nález Ústavního soudu dne 6. 12. 2016 sp. zn. Pl. ÚS 32/15, soud uvádí, že ten se sice týkal úpravy kontrolního hlášení resp. jeho zákonného obsahu, ale Ústavní soud konstatoval (viz odstavce 66 až 71), že formuláře Ministerstva financí jsou v dané věci přijatelné, resp. proti systému formulářů jako takovému se nevymezil, ačkoliv prostor k tomu byl dán. Soud nicméně souhlasí se žalobcem, že důsledkem je, že obsah těchto formulářových podání tak není stanoven zákonem, ale pouze a přímo tímto formulářem.
35. Výkladovou otázkou tedy zůstává, co znamená povinnost podat podání v určité struktuře, resp. co je porušením povinnosti podat podání v určité struktuře.
36. Soudy, které se doposud zabývaly podobnými situacemi, viz např. rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 21.10. 2020, č.j. 77 Af 17/2020 – 66, a Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2020, č.j. 6 Af 57/2017-32, pojem struktury nedefinovaly. Městský soud v Praze však ve svém rozsudku ze dne 19. 6. 2018, č. j. 5 A 20/2016-78, se kterým se ztotožnil i Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 28. 1. 2021, č. j. 22 Af 19/2020-46, uvedl, že: „[f]ormátem a strukturou [...] nutno rozumět uspořádání informací v souboru v takové formě, aby s ním počítačové aplikace určené právě pro práci s daty v takovém formátu a struktuře mohly pracovat“. Nejvyšší správní soud se otázkou formátu a struktury zabýval si okrajově ve svém rozsudku ze dne 31. 3. 2021, č.j. 6 Afs 274/2020 – 41, ale tyto pojmy definoval následovně:
- „[19] Od shora popsané formy podání je třeba odlišovat požadavky na strukturu podání a formát elektronického podání (datové zprávy). Formát je označením způsobu ukládání dat v příslušném počítačovém souboru, od něhož je odvislá možnost zpřístupnění dat prostřednictvím odpovídajícího (kompatibilního) počítačového softwaru. Příponami reprezentujícími jednotlivé formáty jsou např.: .xml, .doc, .html, .xls, .pdf. Struktura podání pak představuje způsob uspořádání obsahu a je obvykle vymezena typovými položkami. Nástrojem pro potřebné strukturování a zároveň určité zjednodušení „košaté“ životní reality je formulář, který strukturu předepisuje prostřednictvím předem připravených kategorií (kolonek, které je nutno určitým způsobem vyplnit).“*
37. Nejvyšší správní soud tedy definoval strukturu podání jako **způsob uspořádání obsahu podání s tím, že je obvykle vymezena typovými položkami**. Této definici odpovídá i popis

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

struktury uvedený v dokumentu nazvaném „Obecný popis struktury souborů a rozhraní pro třetí strany společného technického zařízení správců daně (Podatelny EPO)“, na který odkazuje Pokyn, a ve kterém se hned v první kapitole nazvané „Popis struktury souborů“ uvádí:

„Prostřednictvím aplikace EPO lze podávat soubory ve formátu XML, které jsou vytvořeny podle pravidel popsaných níže. Struktura souboru je organizována do vět, které se skládají z položek.

Základ tedy tvoří POLOŽKA vyskytující se v písemnosti. Ta je popsána určitými pravidly, které charakterizují její typ, rozsah, nebo striktně vymezují hodnoty, jakých může nabývat. Položky jsou seřazeny do VĚT. Každá věta je popsána svým názvem, typem a atributy definujícími její výskyt v písemnosti. Pořadí vět v souboru musí být v souladu s pořadím uvedeném v popisu struktury.“

38. V části nazvané „Formát souborů XML“ se uvádí: „ Pro vytváření souboru ve formátu XML platí základní pravidla tvorby XML dokumentů podle specifikace organizace W3C (<http://www.w3.org/XML/>)“
39. Na tuto organizaci odkazuje i publikace nazvaná „XML technologie: Principy a aplikace v praxi“ od autorů: M. I., N. M., P. J., R. K., T. K., T. V., ve které se dále uvádí, že XSD (zkratka pro XML Schema Definition) je doporučení konsorcia W3C, definující, jak formálně popisovat elementy XML dokumentu.

Formát XML definovalo konsorcium W3C viz https://www.w3schools.com/xml/xml_validator.asp jako formát pro přenos obecných dokumentů a dat. XML je zkratka pro eXtensible Markup Language, tj. rozšiřitelný značkovací jazyk. Značky slouží k označení určitých prvků (částí) dokumentu. Značky mají otevírací závorku (start-tag), např. <jmeno>, a zavírací závorku (end-tag), např. </jmeno>

Příklad:

```
<zpráva>
<odesílatel>J. N.</odesílatel>
<text>Kontaktuji Vás z důvodu .....</text>
</zpráva>
```

Pomocí značek XML se vyznačuje struktura dokumentu. Sémantika značek ani význam jejich obsahu nejsou pomocí XML definovány. Význam XML spočívá v tom, že struktura dokumentu je známa, lze ji kontrolovat a zpracovat obecnými nástroji. Libovolná aplikace si může strukturu dokumentu zjistit a dle této struktury jej zpracovat.

40. Ze shora uvedeného tedy pro soud vyplývá, že „porušení nebo nedodržení struktury“ slovy NSS **porušení nebo nedodržení způsobu uspořádání obsahu podání**, může nastat pouze v případě **porušení položek, kterými je struktura vymezena**, tj. značek (tagů) popř. jejich pořadí, nikoliv zvolením neodpovídajícího obsahu jedné z nabízených dvou variant př. F (pro fyzickou osobu) a P (pro právnickou osobu) nebo nezvolením obsahu žádného.
41. Za porušení struktury lze považovat například chybu ve značce (tagu). Například místo očekávané značky „odesílatel“ uvedení chybné značky „odeslal“:

Správná struktura: <odesílatel>J. N.</odesílatel>
Nesprávná struktura: <odeslal>J. N.</odeslal>

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V tomto případě by došlo k porušení struktury a zpráva by nemohla být strojově zpracovatelná, což znamená, že podání je pro zpracovávající aplikaci nečitelné a nedojde k jeho načtení do systému správce daně. Daňové přiznání se správci daně nezobrazí.

42. Takové podání je následně ze zákona neúčinné, jelikož se nedá očekávat, že by úředník správce daně byl schopen zkontrolovat zdrojový kód, kde došlo k vadě ve struktuře a popř. jej opravit. To ani není jeho práce a takový postup by byl v přímém rozporu se snahou o zrychlení a zefektivnění komunikace správce daně s daňovým subjektem vyjádřenou shora citovanou důvodovou zprávou k novele ZDPH.
43. Soud proto uzavírá, že **v případě chybného údaje uvedeného mezi správnými značkami (tagy) určité položky tak nejde o chybu struktury tedy chybu ve způsobu uspořádání položek obsahu podání způsobující jeho neúčinnost, ale o vadu podání ve smyslu ust. § 74 odst. 1 daňového řádu.** V takovém případě je totiž podání pro systém správce daně čitelné, obsahuje však nedostatky po obsahové stránce. Jinými slovy přijetím a přečtením odeslaných dat, tj. jejich načtením do aplikace správce daně a zobrazením nesprávně nebo nedostatečně vyplněného formuláře daňového přiznání nutno považovat strukturu za správnou a neporušenou. Analogii by bylo použití správného formuláře k daňovému přiznání, který však nebude správně nebo úplně vyplněn v některých kolonkách.
44. Ze správního spisu však vyplývá a mezi stranami není sporu o tom, že žalobce využil formátu a struktury uvedeného na Daňovém portálu ve smyslu příslušného XSD schématu, s tím, že následně však toto podání, aniž by ho nahrál do daňového portálu a tím zjistil, že obsahuje vady, zaslal správci daně prostřednictvím datové schránky daňového poradce žalobce.
45. Z popisu vady uvedeného v žalobou napadeném rozhodnutí nevyplývá, že by byly nějak narušeny nebo změněny jednotlivé položky struktury tj. např. značky (tagy), nebo jejich pořadí, ani jiná část XSD schématu. Správce daně takovou chybu neuvádí ani nijak neprokazuje, jak namítá žalobce ve druhé žalobní námitce. Ale vyplývá z něho, že žalobce *„v rámci podání ze dne 25. 10. 2018 v položce „typ_ds“ uvedl hodnotu F (fyzická osoba), zatímco v položce „dic“ byla vyplněna alfanumerická hodnota DIČ odvolatele jakožto právnické osoby“*, tedy došlo k uvedení nesprávné hodnoty tj. nesprávného údaje, což správce daně a žalovaný vyhodnotili tak, že *„Tato kombinace pak způsobila chybu struktury podání.“*
46. Soud, jak bylo vyloženo shora, s takovým hodnocením nesouhlasí. Soud má za to, že je nutno rozlišovat vadu struktury a obsahovou vadu podání.
47. Ve správním spise je založen formulář přiznání k DPH za období od 1. 9. 2018 do 30. 9. 2018, s datem otisku podacího razítka finančního úřadu „25. 10. 2018“ s číslem 870001/18. Z toho lze dovodit, že podání žalobce bylo pro systém správce daně čitelné – došlo k jeho převedení do formuláře a k jeho vytištění. V tomto formuláři je však na první straně vyplněná pouze kolonka DIČ žalobce, a dále údaj, že se jedná o plátce daně. Nejsou vyplněné kolonky „Název právnické osoby“, „Sídlo právnické osoby“, „Hlavní ekonomická činnost“.
48. Dále je ve spise založen vytištěný formulář přiznání k DPH za zdaňovací období měsíc 9 rok 2018 s datem 27. 11. 18 a číslem 8801275/18, který již na první straně obsahuje jak DIČ, tak název právnické osoby s tím, že u kolonky „Hlavní ekonomická činnost“ je uvedeno „NEURČENO“.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

49. Dále je ve spise založena mailová zpráva ze dne 11. 12. 2018, ve které je uvedené, že po načtení na DPR je zobrazeno následující:

„Písemnost obsahuje kritické chyby, bez jejichž odstranění nemůže být odevzdána na FÚ či odeslána na společné daně.

Položka: Daňové identifikační číslo (DIČ – pouze číselná část)

Hlášení: U fyzické osoby musí být kmenová část DIČ tvořena RČ nebo vlastním číslem plátce.

Na stránce plátce uvedl, že se jedná o fyzickou osobu. Pokud podatel uvede, že se jedná o plátce fyzickou osobou, pak se samozřejmě kontroluje, aby bylo vyplněno RČ/VČP“

50. S ohledem na shora uvedené soud tedy uzavírá, že nebyl porušen nebo nedodržen způsobu uspořádání obsahu podání, pouze nebyl formulář vyplněn ve shora uvedených kolonkách. Takto nedostatečně vyplněné přiznání k DPH ze dne 25. 10. 2018 je neperfektním podáním, kdy bylo na posouzení správce daně, zda se jedná o vady podání, *pro které není způsobilé k projednání*, a pokud ano, měl správce daně vyzvat žalobce, *aby označené vady odstranil podle jeho pokynu a ve lhůtě, kterou stanoví ve smyslu ust. § 74 odst. 1. daňového řádu*, což ostatně žalobce na výzvu správce daně učinil.
51. Soud má za to, že k takovému výkladu povinnosti podat daňové přiznání ve stanové struktuře, vede i znění důvodové zprávy, která uvádí, že pokud podá daňový subjekt své přiznání prostřednictvím aplikace správce daně, bude *„podatel upozorněn na existenci dalších chyb, které sice nebrání odeslání podání, nicméně signalizují, že podání v dané podobě nebude ze strany správce daně shledáno perfektním. Podatel tak může základní chyby podání opravit již v rámci procesu podávání a tyto chyby nemusí být následně předmětem výzvy správce daně.“* Tento závěr ostatně uvádí i žalovaný, který říká, že existenci vad podání si žalobce mohl sám ověřit nahráním předmětného souboru do aplikace EPO na internetové adrese: https://adisepo.mfcr.cz/adistc/adis/idpr_epo/epo2/uvod/nacteni_souboru.faces.
52. Soud tedy uzavírá, že v žalobou napadeném rozhodnutí popsané vady daňového přiznání jsou vadami podání, které bylo nutno posuzovat dle ust. § 74 odst. 1 daňového řádu. Pokud by správce daně dospěl k závěru, že se jedná o vady podání, které znemožňují kontrolu a zpracování daňového přiznání, měl žalobce vyzvat k jeho doplnění.
53. Soud má dále za to, že ze shora uvedeného vyplývá, že je důvodná i žalobní námitka týkající se Protokolu chyb. V Daňovém portálu je v bodě nazvaném „Protokol chyb“ (viz https://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/de-danovy-portal/cojeto_epo.pdf) uvedené:
- „Pomocí „Protokolu chyb“ je v EPO formuláři možné zobrazit případné chyby v podání. Protokol chyb rozlišuje tři typy závažností chyb:*
- Kritická chyba - chyba znemožňující odeslání podání. Soubor s podáním obsahující kritické chyby, doručený z Datové schránky nebude možné na FÚ zpracovat.*
- Propustná chyba závažná - závažná chyba, která umožní odeslání podání, ale chyby povedou ve většině případů k zahájení postupu k odstranění vad.*
- Propustná chyba - drobná chyba, případně upozornění na možnou chybu, která nebrání v odeslání podání.*
- Pro odstranění chyb stačí kliknout na zobrazenou chybu v protokolu a tím dojde k přesměrování na danou položku s chybou ve formuláři.“*
54. I z tohoto protokolu chyb vyplývá, že kritickou chybou je pouze taková chyba, jejímž důsledkem je nemožnost zpracovat podání správcem daně – přiznání bude nečitelné. Jak

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

soud ale uvedl shora, předmětné daňové přiznání bylo vytištěno a je založené ve správním spise. Soud má tedy za to, že zpracovatelné bylo a bylo na uvážení správce daně, nakolik je potřebné toto podání doplnit o chybějící údaje.

55. Soud má tedy za to, že za situace, kdy uživatel tak jako žalobce sice použije určitého daňového softwaru zpracovaného v souladu s aplikačním rozhraním zveřejněným na daňovém portálu finanční správy k vytvoření daňového přiznání, které následně autentizuje jeho zasláním z datové schránky, avšak vyplní jej špatně po obsahové stránce – uvede nesprávnou hodnotu F (jako fyzická osoba) místo P (jako právnická osoba) a uvede své DIČ, nejedná se o vadu struktury, ale může se jednat pouze o vadu podání ve smyslu ust. § 74 daňového řádu. Pokud daňové přiznání obsahuje takové vady, nenastává neúčinnost podání ve smyslu § 101a odst. 4. Pro uložení pokuty ve smyslu § 250 daňového řádu proto nebyl dán důvod a rozhodnutí žalovaného je nezákonné.
56. Soud doplňuje, že stejně rozhodl i Krajský soud v Praze ve svém recentním rozsudku ze dne 17. 2. 2022, č.j. 43 Af 6/2020-37, ve kterém se uvádí: „34. V projednávané věci byl žalobkyni vytýkán nedostatek kontaktních údajů. Nesplnění povinnosti uvádět kontaktní údaje v kontrolním hlášení však automaticky nezpůsobuje neúčinnost podání. To platí bez ohledu na to, jakým způsobem je software vnitřního systému finanční správy nastaven, aby příslušná podání vyhodnotil. Požadavek na označení kontaktních údajů v kontrolním hlášení plyne přímo z § 101d odst. 1 písm. a) zákona o DPH, nicméně jejich neuvedení, respektive uvedení v nesprávné kolonce, může podle soudu představovat pouze vadu obsahu podání, nikoliv jeho struktury. Argumentace žalovaného, že příslušná položka (kolonka) musela být vyplněna jako číslo, přičemž požadavek na číslo pak představuje požadavek na strukturu podání, je mylná. Laicky řečeno, struktura podání spočívá v jednotlivých položkách (kolonkách). Obsah podání pak představuje to, co je v těchto položkách psáno, či mělo by být psáno. Vada obsahu podání přitom nemůže mít za následek neúčinnost podle § 101a odst. 4 zákona o DPH, neboť tam uvedená neúčinnost se týká jen nedostatků formy a struktury podání (způsobu doručení, formátu podání a jeho struktury).
35. O tom, že podání žalobkyně ze dne 26. 8. 2019 mělo požadovanou strukturu, svědčí ostatně i to, že bylo u správce daně zpracováno zcela automaticky. Systém tak dokázal toto podání žalobkyně zpracovat a vyhodnotit tak, že z obsahového hlediska vykazuje chybu. Soud proto jako důvodnou posoudil námitku, že žalobkyně splnila podmínky § 101a odst. 4 zákona o DPH, neboť kontrolní hlášení podala datovou zprávou s využitím dálkového přístupu a ve struktuře a formátu zveřejněném správcem daně. Podání proto nemohlo být neúčinné a žalobkyni nemohla být uložena pokuta za nepodání kontrolního hlášení za období měsíce července roku 2019. Vzhledem k tomu, že se jednalo o obsahovou vadu podání, měl správce daně v souladu s § 101g odst. 2 zákona o DPH žalobkyni vyzvat, aby údaje uvedené v kontrolním hlášení změnila, doplnila, popřípadě původní údaje potvrdila (z podání žalobkyně ze dne 26. 8. 2019 je totiž zjevně patrné i správcem daně a žalovaným požadované číslo popisné adresy sídla, byť vyplývá z jiné kolonky). Podle § 101h odst. 2 zákona o DPH pak správce daně uloží pokutu do 50 000 Kč plátcí, který na základě výzvy správce daně k odstranění pochybností nezmění nebo nedoplní nesprávné nebo neúplné údaje prostřednictvím následného kontrolního hlášení. Žalobní bod je důvodný.“
57. Soud si nicméně uvědomuje, že je potřeba motivovat daňové subjekty k podávání perfektních daňových přiznání tj. podání nejenom ve správném formátu a struktuře, ale i správně a úplně vyplněné a to právě s ohledem na požadavek rychlosti a efektivnosti zpracování takových podání. Je proto na zvážení, zda by de lege ferenda nebylo vhodné

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v zákoně upravit určitou sankci za nutnost daňový subjekt vyzvat k opravě nebo doplnění nesprávně vyplněného formuláře např. paušální částkou 500,- Kč za výzvu k doplnění jako náhradu za administrativní činnost vyvolanou neúplným nebo nesprávným podáním. Poté bude rovněž na zvážení, nakolik je potřebné zákonem upravit, bez kterých údajů se stává daňové podání neprojednatelným a je potřeba výzvu zaslat, a které si správce daně může zjistit svou úřední činností, popř. nejsou zcela nezbytné pro správu daně. Pouze takové chybějící údaje mohou být sankcionovatelné. S tím zřejmě souvisí i odkaz žalobce na nález Ústavního soudu ze dne 6. prosince 2016, sp. zn. Pl. ÚS 32/1 týkající se způsobu stanovení předepsaných údajů potřebných pro správu daně.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

58. S ohledem na výše uvedené městský soud rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, s tím, že je vázán právními názory soudu uvedenými v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
59. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč za žalobu a 5.000,- Kč za kasační stížnost a odměnu a náhradu hotových výdajů zástupce žalobce a advokáta za zastupování v řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. se pro určení výše odměny užije vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Odměna náleží celkem za čtyři úkony právní služby, a sice za převzetí a přípravu zastoupení a sepis žaloby a dále za převzetí a přípravu zastoupení a sepis kasační stížnosti (4 x 3.100,- Kč dle § 7 advokátního tarifu). Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 1.200,- Kč (4 x 300,- Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy náklady řízení žalobce představují částku 21.600,- Kč.
60. Soud neshledal u žalobce důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu ust. § 60 odst. 7 s.ř.s. pro nepřiznání náhrady nákladů řízení. Žaloba byla podána důvodně, a pokud žalobce na projednání merita věci trval s tím, že se necítil být uspokojen zrušením platebního výměru, vykonával tím jen svá procesní práva. Soud v tomto postupu neshledává žádného zneužití práva a tedy důvodu pro odepření náhrady důvodně vynaložených nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. února 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl předsedou senátu JUDr. Slavomírem Novákem ve věci

žalobce

TOLLM INVEST a.s.,

se sídlem Wenzigova 1858/13, 120 00 Praha 2

zastoupeného Ing. Františkem Mejtou, daňovým poradcem

se sídlem Národní svobody 33/7, 397 01 Písek

proti

žalovanému:

Odvolací finanční ředitelství,

se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. 27177/19/5100-41457-712276

t a k t o :

V písemném vyhotovení rozsudku č. j. 8 Af 37/2019-74, který byl vyhlášen dne 24. února 2022, se v souladu s ust. § 54 odst. 4 s.ř.s. opravuje zjevná nesprávnost ve dni vyhlášení rozsudku tak, že místo nesprávně uvedeného roku 2021, den vyhlášení správně zní: „24. února 2022“.

Toto usnesení neobsahuje v souladu s ust. § 55 odst. 4 s.ř.s. odůvodnění.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem v Brně, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 7. dubna 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu